

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7766/2022
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јовица Деспотовић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 527/2022 од 02.03.2022. године, у седници већа одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 527/2022 од 02.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 527/2022 од 02.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 687/17 од 16.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијени су као неосновани истакнути приговори стварне ненадлежности суда за поступке у овој правној ствари и литиспенденције. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је апсолутно ништав споразум о накнади бр. ... од 10.01.2012. године закључен код Секретаријата за урбанизам и имовинско-правне послове Града Врања, између тужиоца и туженог. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето грађевинско земљиште и то за кп бр. .. површине 500м² и кп бр. .. површине 391м², уписане у лн.бр. .. КО ..., исплати укупан износ од 757.439,80 динара са законском затезном каматом почев од 16.11.2021. године као дана пресуђења па до коначне исплате, док је одбијен као неоснован захтев тужиоца за траженом законском каматом на досуђени износ за период од 26.01.2012. године до 15.11.2021. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 206.650,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 527/2022 од 02.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и наведена првостепена пресуда потврђена у ставовима првом, другом, у усвајајућем делу става трећег и у ставу четвртном изреке.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), ревизија је изузетно дозвољена, због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у конкретном случају нису испуњени.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за утврђење ништавости споразума о накнади за експроприсано земљиште и о исплати припадајуће разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште (по основу закљученог споразума) и тражене накнаде за грађевинско земљиште, уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано у истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Ово због тога што је предметно земљиште, иако се у време експропријације у катастру водило као пољопривредно земљиште, постало грађевинско земљиште ступањем на снагу Генералног урбанистичког плана Града Врања. Наиме, код утврђења да је пре доношења правноснажног решења о експропријацији донет плански документ о пренамени земљишта из пољопривредног у градско грађевинско земљиште, као у конкретном случају, у таквој ситуацији се новчана накнада одмерава у складу са стварним статусом земљишта. Ступањем на снагу планског документа којим је промењена намена земљишта у грађевинско земљиште, власници тог земљишта стичу права и обавезе прописане Законом о планирању и изградњи и подзаконским актима донетим на основу закона, без обзира на чињеницу што орган надлежан за упис на непокретностима и правима на њима није спровео промену у јавној књизи о евиденцији непокретности и права (члан 83. став 2 Закона о планирању и изградњи („Сл. гласник РС“, бр.72/09...83/18)). Такође, у спроведеном поступку нижестепени судови су тржишну вредност експроприсаних непокретности утврдили на начин који не одступа од правног схватања о одређивање висине накнаде за експроприсану непокретност израженог кроз судске одлуке Врховног касационог суда. Код наведеног, без утицаја су приложене судске одлуке, јер је у њима одлучено на основу другачијег чињеничног стања и правног основа.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости споразума поднета је 06.03.2017. године, а преиначена је поднеском од 11.10.2019. године истицањем и новчаног захтева у износу од 757.439,80 динара, који представља вредност предмета спора, на основу члана 30. став 1. ЗПП.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, у коме се тужбени захтев односи на потраживање у коме вредност предмета спора не прелази имовински цензус прописан цитираном одредбом члана 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић